

μεταδόσεως ενός ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, κατασκευάζονται και διατίθενται στην αγορά με την έγκριση του εν λόγω οργανισμού, αλλά χρησιμοποιούνται, αντιθέτως προς τη βούλησή του οργανισμού αυτού, εκτός της γεωγραφικής ζώνης που καλύπτει η σύμβαση με τους πελάτες του, ούτε τις συσκευές που αποκτώνται ή ενεργοποιούνται με τη δήλωση ψευδούς ονόματος και ψευδούς διεύθυνσεως, ούτε τις συσκευές που έχουν χρησιμοποιηθεί κατά παράβαση συμβατικού περιορισμού, βάσει του οποίου επιτρέπεται μόνον η ιδιωτική τους χρήση.

2) Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/84 εθνική ρύθμιση η οποία παρακωλύει τη χρήση συσκευών αποκωδικοποίησης αλλοδαπής προελεύσεως, περιλαμβανομένων εκείνων που αποκτώνται ή ενεργοποιούνται με τη δήλωση ψευδούς ονόματος και ψευδούς διεύθυνσεως, καθώς και των χρησιμοποιούμενων κατά παράβαση συμβατικού περιορισμού, βάσει του οποίου επιτρέπεται μόνον η ιδιωτική τους χρήση, δεδομένου ότι μια τέτοια ρύθμιση δεν εμπίπτει στον τομέα που διέπεται από την εν λόγω οδηγία.

3) Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι

— αποκλείει την εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους, η οποία προβλέπει ότι είναι παράνομη η εισαγωγή, η πώληση και η χρήση στο εν λόγω κράτος συσκευών αποκωδικοποίησης αλλοδαπής προελεύσεως που καθιστούν δυνατή την πρόσβαση σε κωδικοποιημένη υπηρεσία δορυφορικής ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως προερχόμενης από άλλο κράτος μέλος και περιέχουσας προγράμματα τα οποία προστατεύονται από τη ρύθμιση του πρώτου αυτού κράτους,

— συμπέρασμα που δεν ανατρέπεται ούτε από το γεγονός ότι η συσκευή αποκωδικοποίησης αλλοδαπής προελεύσεως αποκτήθηκε ή ενεργοποιήθηκε κατόπιν δηλώσεως ψευδούς ονόματος και ψευδούς διεύθυνσεως, με την πρόθεση να καταστρατηγηθεί ο επίμαχος εδαφικός περιορισμός, ούτε από το γεγονός ότι η εν λόγω συσκευή χρησιμοποιείται για εμπορικούς σκοπούς, ενώ προοριζόταν αποκλειστικώς για ιδιωτική χρήση.

4) Οι ρήτρες συμβάσεως που συνάπτει ο δικαιούχος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας με ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για την παραχώρηση αποκλειστικής αδείας εκμεταλλεύσεως συνιστούν απαγορευόμενο από το άρθρο 101 ΣΛΕΕ περιορισμό του ανταγωνισμού, εφόσον επιβάλλουν στον οργανισμό αυτό την υποχρέωση να μην παρέχει συσκευές αποκωδικοποίησης οι οποίες καθιστούν δυνατή την πρόσβαση σε προστατευόμενα αντικείμενα του εν λόγω δικαιούχου, όταν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν εκτός της περιοχής που καλύπτει η σύμβαση για την παραχώρηση αδείας εκμεταλλεύσεως.

5) Το άρθρο 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι το δικαίωμα αναπαραγωγής καλύπτει τη δημιουργία προσωρινών αποσπασμάτων των έργων στη μνήμη δορυφορικού αποκωδικοποιητή και επί τηλεοπτικής οθόνης, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω αποσπάσματα περιέχουν στοιχεία που αποτελούν έκφραση της προσωπικής πνευματικής εργασίας των οικείων δημιουργών, όπερ μπορεί να διαπιστωθεί μόνον κατόπιν εξέτασεως της δέσμης των αποσπασμάτων τα οποία αναπαράγονται ταυτοχρόνως.

6) Πράξεις αναπαραγωγής έργων, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση C 403/08, οι οποίες τελούνται στη μνήμη δορυφορικού αποκωδικοποιητή και επί τηλεοπτικής οθόνης, πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 και μπορούν, επομένως, να πραγματοποιηθούν χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων των οικείων δικαιωμάτων του δημιουργού.

7) Η «παρουσίαση στο κοινό» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 καλύπτει την περίπτωση κατά την οποία παρέχεται στους πελάτες καφέ-εστιατορίου, μέσω τηλεοπτικής οθόνης και ηχείων, πρόσβαση σε ραδιοτηλεοπτικά έργα.

8) Η οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά τη νομιμότητα των πράξεων αναπαραγωγής έργων στη μνήμη δορυφορικού αποκωδικοποιητή και επί τηλεοπτικής οθόνης.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 301 της 22.11.2008.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-302/09) (<sup>1</sup>)

**(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις υπέρ επιχειρήσεων οι οποίες έχουν την έδρα τους στη Βενετία και την Chioggia — Μειώσεις κοινωνικών εισφορών — Ανάκτηση)**

(2011/C 347/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

**Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και E. Righini)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και G. Aiello, avvocato dello Stato)

**Αντικείμενο**

Παράβαση κράτους μέλους — Μη λήψη, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με τα άρθρα 2, 5 και 6 της αποφάσεως 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και τον νόμο 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1999) 4268] (ΕΕ L 150, σ. 50)

**Διατακτικό**

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει εμπροθέσμως τα αναγκαία μέτρα προς ανάκτηση από τους δικαιούχους των ενισχύσεων οι οποίες χορηγήθηκαν βάσει του καθεστώτος ενισχύσεων που κηρύχθηκε παράνομο και ασύμβατο προς την κοινή αγορά με την απόφαση 2000/394/EK της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 1999, σχετικά με τα μέτρα ενίσχυσης σε επιχειρήσεις της Βενετίας και της Chioggia που προβλέπονται από τον νόμο 30/1997 και τον νόμο 206/1995, περί απαλλαγών ή μειώσεων των κοινωνικών εισφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 5 της ως άνω αποφάσεως.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 256 της 24.10.2009.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-493/09) (<sup>1</sup>)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 40 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Αλλοδαπά και ημεδαπά κεφαλαιοποιητικά ταμεία συντάξεων — Φόρος εισοδήματος εταιριών — Μερίσματα — Απαλλαγή — Διαφορετική μεταχείριση)

(2011/C 347/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

**Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyaί και M. Afonso)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes και H. Ferreira)

**Αντικείμενο**

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 63 ΣΛΕΕ και του άρθρου 40 ΕΟΧ — Περιορισμοί στις κινήσεις κεφαλαίων — Αλλοδαπά και ημεδαπά κεφαλαιοποιητικά ταμεία συντάξεων — Μερίσματα — Φορολόγηση — Διαφορετική μεταχείριση

**Διατακτικό**

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Πορτογαλική Δημοκρατία, παρέχοντας το ευεργέτημα της απαλλαγής από τον φόρο εισοδήματος εταιριών αποκλειστικά στα κεφαλαιοποιητικά ταμεία συντάξεων που εδρεύουν στο έδαφος της, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 63 ΣΛΕΕ και 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992.

2) Καταδικάζει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 37 της 13.2.2010.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Astrid Preissl KEG κατά Landeshauptmann von Wien**

(Υπόθεση C-381/10) (<sup>1</sup>)

[Βιομηχανική πολιτική — Υγιεινή των τροφίμων — Κανονισμός (ΕΚ) 852/2004 — Εγκατάσταση νιπτήρα στο αποχωρητήριο επιχειρήσεως που εμπορεύεται τρόφιμα]

(2011/C 347/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

**Αιτούν δικαστήριο**

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Astrid Preissl KEG

κατά

Landeshauptmann von Wien

**Αντικείμενο**

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Ερμηνεία του παραρτήματος II, κεφαλαίου I, σημείου 4, του κανονισμού (ΕΚ) 852/2004 2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139, σ. 1) και ειδικότερα του όρου Handwaschbecken (νιπτήρας προοριζόμενος ειδικά για το πλύσιμο των χεριών), που περιέχεται στη γερμανική γλωσσική έκδοση της εν λόγω διατάξεως — Διοικητική απόφαση κράτους μέλους που διατάσσει την εγκατάσταση στο αποχωρητήριο καφενείου νιπτήρα εφοδιασμένου με συσκευή για το πλύσιμο και το υγιεινό στέγνωμα των χεριών

**Διατακτικό**

Το παράρτημα II, κεφάλαιο I, σημείο 4, του κανονισμού (ΕΚ) 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν συνεπάγεται ότι ένας νιπτήρας, υπό την έννοια αυτής, πρέπει να προορίζεται αποκλειστικώς για το πλύσιμο των χεριών και ότι η χρήση της βρύσης, καθώς και της συσκευής για το στέγνωμα των χεριών πρέπει να είναι δυνατή χωρίς να απαιτείται η αφή τους.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 274 της 9.10.2010.